

FRAGMENTA IOANNEA

SINOLOGICA

朱光

ČU KUANG (1906-1969)

Politik a básník

ZHU GUANG (1906-1969)

Politician and poet

Josef KOLMAŠ

Praha

Obr. 1 Primátor Ču Kuang v Praze (červen 1956).

Fig. 1 Mayor Zhu Guang in Prague (June 1956).

Kolmaš J. (2014): Ču Kuang (1906-1969). – Politik a básník. - Fragn. Ioann. Collecta 22: 5-20.

Ču Kuang (1906-1969), starosta Kantonu, významný čínský komunistický politik a básník. V létě roku 1956 se podrobil lázeňské léčbě v československých lázních v Karlových Varech. Autor článku byl určen jako jeho tlumočník a průvodce. Po návratu do Prahy byl soukromým hostem pražského starosty Adolfa Svobody. Během svého pobytu v Praze, aby si zachoval památku na mnohá významná místa v Praze i v okolí, složil deset klasických básní v jedné z nejpropracovanějších a nejnáročnějších básnických forem – v sedmislabičné *qiyan jueju* („lomené řádky“). Kaligraficky ručně psané básně pana Ču Kuanga jsou reprodukovány, včetně jejich české transkripce.

Klíčová slova: Starosta Ču Kuang (1906-1969). – Návštěva a pobyt Ču Kuanga v Karlových Varech a v Praze. – *Qiyán jueju*.

Kolmaš J. (2014): Zhu Guang (1906-1969). – Politician and poet. – Fragn. Ioann. Collecta 22: 5-20.

Zhu Guang (1906-1969), Mayor of Canton, a noted Chinese Communist politician and poet. In the summer of 1956 he underwent medical treatment in Czechoslovakia's spa Karlovy Vary. The author of the article was appointed to act as his interpreter and guide. Back in Prague, he was a private guest of Prague City Mayor Adolf Svoboda. During the days in Prague, to recall his visits of memorable sites in the capital and its surrounding, he composed ten classical stanzas in a most sophisticated and exigent form of all Chinese verse forms – the seven-syllable *qiyan jueju* („broken-off lines“). Mr. Zhu Guang's calligraphically handwritten poems are reproduced, supplemented with their Czech transcription.

Keywords: Mayor Zhu Guang (1906-1969). – Zhu Guang's visit and stay in Karlovy Vary and Prague. – *Qiyán jueju*.

ČU KUANG - Politik

Dne 29. září 1978 pořádal Výbor Komunistické strany Číny provincie Kuang-tung ve spolupráci s Lidovým výborem města Kantonu pietní akt uložení tělesných pozůstatků bývalého kantonského primátora Ču Kuanga, oběti tzv. "velké proletářské kulturní revoluce" (*wu-čchan tie-ti wen-chua ta ke-ming*, 1966-76), spojené s nebývalým kultem Mao Ce-tungovy (1893-1976) osobnosti a s nemilosrdnou kritikou kulturních pracovníků a s bezudným řáděním politicky nezkušené mládeže, vytvářející úderné oddíly "rudých gardistů" (*chung-wej ping*) a "rebelů" (*cao-fan*), vydávaných za hlavní strážce čínské revoluce. Ču Kuang skonal dne 9. března roku 1969 ve věku 63 let v zapomenutém Che-feji, sídelním městě provincie An-chuej. Pozoruhodné je, že tuto zprávu o něm přinesl ústřední čínský deník *Žen-min ž'-pao* až 13. října 1978 (!). Tato zpráva ve mně vyvolala vzpomínky na tohoto skvělého člověka, se kterým mne osud na necelé dva měsíce v létě roku 1956 spojil.

Co mému setkání s Ču Kuangem předcházelo? Někdy v polovině 50. let minulého století pobýval v Kantonu tehdejší pražský primátor Adolf Svoboda (v úřadu od 21. 5. 1954 do července 1964) a při návštěvě u kantonského primátora Ču Kuanga zaslechl o jeho potížích s pohybovým ústrojím a navrhl mu léčbu u nás v Karlových Varech. K ní skutečně došlo v roce 1956.

Ču Kuang ("Rudá záře") byl v době protikuomintangských bojů osobním tajemníkem vrchního velitele (*cung-s'-ling*) čínské Rudé armády maršála Ču Te (1886-1976) a ihned po osvobození země v roce 1949 se jako zasloužilý revoluční pracovník stal prvním primátorem jihočínské Kantonu.

Na žádost primátora Svobody mne šéf Katedry čínštiny a dějin Dálného východu tehdejší Filologické fakulty UK, můj učitel profesor Jaroslav Průšek (1906-1980), doporučil za tlumočníka a průvodce čínského hosta po dobu jeho pobytu v Praze a Karlových Varech. A

tak jsem se s kantonským primátorem v červnu roku 1956 přesunul do Státního sanatoria v Karlových Varech. Pamatuji si, že v téže době pobývali ve Státním sanatoriu také východoněmecký státní činitel Walter Ulbricht (1893-1973) s chotí a osobní ochrankou (která v protější místnosti při neustále otevřených dveřích hrála znuděně šachy!) a z našich vysokých politických činníků kupř. Jindřich Veselý, náměstek ministra vnitra.

Obr. 2 Před odletem do Budapešti (červenec 1956).

Fig. 2 Before departure for Budapest (July 1956).

Ču Kuangova léčba spočívala v pravidelném popíjení karlovarské vody a procházkách po městě a okolí. Musím přiznat, že pan primátor, fyzicky hezký člověk (viz obr. 2), obdivoval nejen krásy lázeňského města, ale i půvaby tamních dívek. Pamatuji si na jeho oblíbené rčení, že musíme: *i-mien cou, i-mien che-šuej, i-mien kchan pchiao-liang-te ku-niang* ("jednak se procházet, jednak popíjet vodu a jednak koukat po hezkých holkách").

Po ukončení lázeňského pobytu jsme se přesunuli do Prahy, kde o nás pečoval magistrát hlavního města (konkrétně pan náměstek Hulínský). Byli jsme ubytováni v prvním patře primátorské rezidence při Městské knihovně na Mariánském náměstí (já o patro výše). Dny pobytu v Praze byly vyplněny návštěvami pamětihodností města (např. Karlův most, socha Jana Husa, Strahovská knihovna, Gottwaldovo mauzoleum) a další.

Ču Kuang, který, jak se ukázalo (a jak dále uvidíme), byl také skvělý básník a dojmy ze svého pobytu v Československu a vzpomínky na navštívená místa uložil do 10 sedmislabičných čtyřverší *čchi-jen tüe-tü*, jejichž vlastnoručně kaligraficky napsaný text mi věnoval a já ho nyní k uctění jeho památky poprvé zpřístupňuji zainteresované veřejnosti v této práci (viz **Příloha**).

Styk s Ču Kuangem po roce 1956

Po měsíčním pobytu v Karlových Varech a Praze (červen - červenec 1956) odletěl náš host do Budapešti. Na starém pražském letišti se s ním rozloučili náměstek primátora Hulínský, Josef Kolmaš, kulturní atašé Velvyslanectví ČLR pan Sü Chung-t'iou s chotí, dále paní Štursová, zástupci obchodní komory a 1. rada Maďarského velvyslanectví v Praze pan Havrán (viz obr. 3).

Obr. 3 Loučení na Pražském letišti (zleva: náměstek primátora Hulínský, tlumočnick Josef Kolmaš, kulturní atašé čínského velvyslanectví Sü Chung-t'iou s chotí, paní Štursová, zástupce Obchodní komory, vpravo 1. rada Maďarského velvyslanectví pan Havrán).

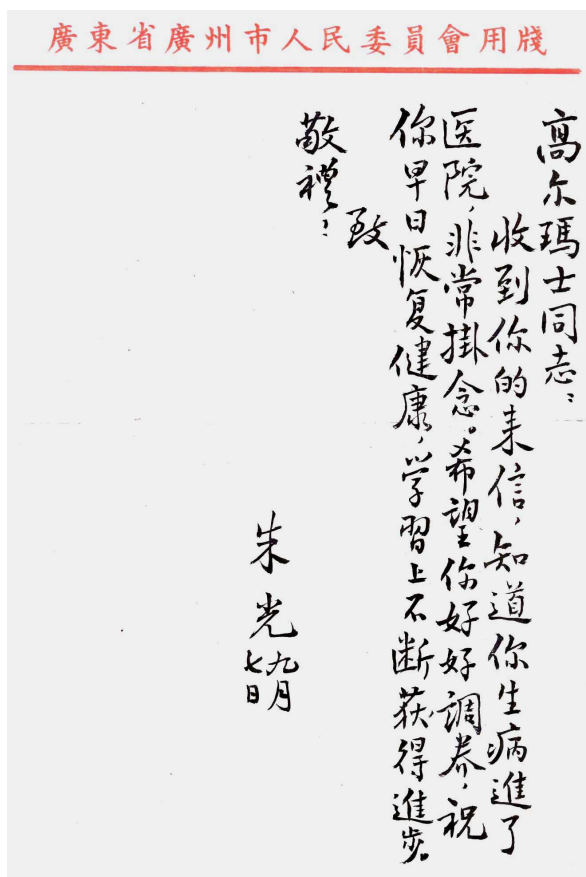
Fig. 3 Good-bye at the Prague Airport (left: Prague Deputy-mayor Hulínský, interpreter Josef Kolmaš, Xu Hongjiu, cultural attaché of the Chinese Embassy, with his wife, Mrs. Štursová, representative of the Chamber of Commerce, right: Mr. Havrán, Councillor of the Hungarian Embassy).

Já jsem se dostal do kontaktu s panem Ču Kuangem po roce, když jsem přijel v roce 1957 do Pekingu k dvouletému studiu na Ústředním národnostním ústavu (*Čung-jang min-cu süe-jüan*, dnes Národnostní univerzita *Min-cu ta-süe*, 1957-59). Před zahájením výuky v Číně nám čtyřem absolventům pražské sinologie - Jarce Häringové, Tomu Hníkovi, Pepíku Chroustovi a mně - zařídila čínská strana půldruhaměsíční poznávací zájezd po zemi. Jako doprovod byl k nám přidán student na Pekingské univerzitě (*Pej-t'ing ta-süe*) Honza Janouš, pobývající v Číně již několikátým rokem.

Cesta vlakem vedla z Pekingu (26.7.1957) do Čching-taa na Šantungském poloostrovu (27.7.-1.8.), spojená s koupáním v tavném moři, dále přes Nanking (3.-5.8.), tehdy již desetimilionový Šanghaj (5.-9.8.), půvabné Chang-čou (9.-12.8.) a Nan-čchang (13.-15.8.) do Kantonu (16.-20.8.) v nejjihnější části země. Tam jsme byli přijati u pana primátora Ču Kuanga, který při slavnostním obědě vzpomínal na Karlovy Vary a Prahu a na spolupráci se mnou.

Z Kantonu jsme se vrátili do Wu-chanu ve střední Číně (21.-24.8.) a zatímco moji kamarádi putovali dále do Čchung-čchingu a Čcheng-tu, já jsem nedobrovolně skončil v nemocnici v I-čchangu (26.8.-2.9.), kde jsem se podrobil operaci slepého střeva.

Po úspěšném zákroku místních lékařů jsem se zhruba po týdnu vydal do Wu-chanu a odtamtud vlakem zpět do Pekingu. Nevím od koho a jak se zprávu o mém pobytu v nemocnici pan Ču Kuang dověděl, ale již 7. září jsem od něho v Pekingu obdržel dopis (viz obr. 4) s tímto textem:

Obr. 4 Ču Kuangův dopis J. Kolmašovi do Pekingu (7.9.1957).

Fig. 4 Zhu Guang's letter to Josef Kolmaš to Peking (7 September, 1957).

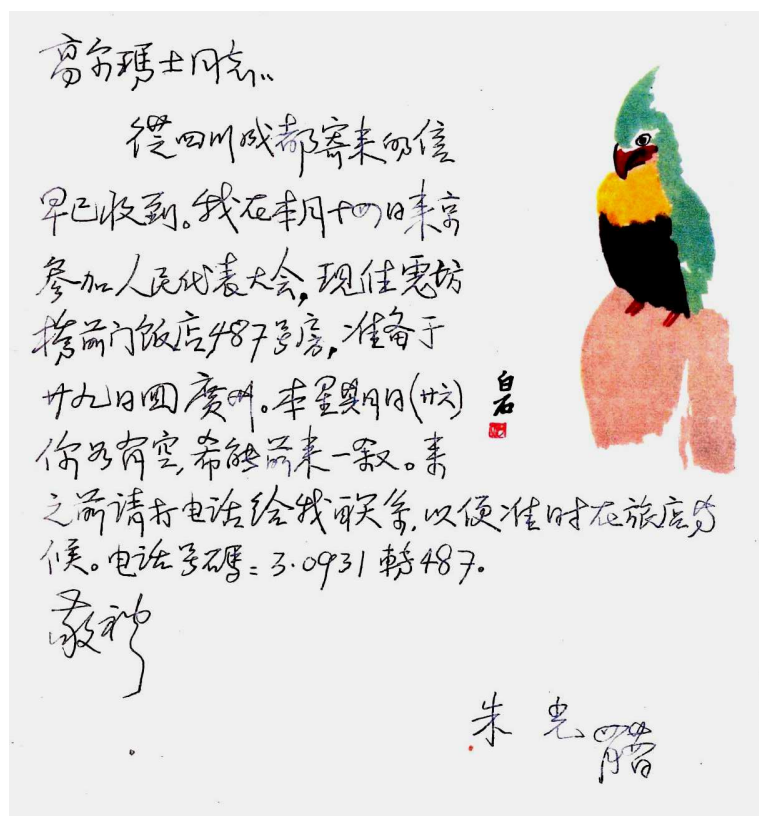
*Kuang-tung šeng Kuang-čou š' žen-min wej-jüan-chuej jung-t'ien
Kao-er-ma-š' tchung-č'
Šou-tao ni-te laj-sin, č'-tao ni šeng-ping t'in-la i-jüan, fej-čchang kua-nien. Si-wang ni chao-
chao tchiao-jang, ču ni cao-ž' chuej-fu t'ien-kchang, süe-si šang pu-tuan chuo-te t'in-pu.
Č' t'ing-li Ču Kuang
t'iou-jüe, čchi-ž'*

Překlad:

Dopisní papír Lidového shromáždění města Kantonu, provincie Kuang-tung.
Soudruhu Kolmaši,
Obdržel jsem Tvůj dopis a dověděl se, že jsi ochořel a byl v nemocnici. Mám o Tebe veliký strach. Věřím, že se dobře vyzdravíš. Přeji Ti, aby ses co nejdříve uzdravil a ve studiu neustále dělal pokroky.

S pozdravem
Ču Kuang, 7. září [1957]

Když jsem pak na jaře roku 1959 na závěr svého pobytu v Číně pobýval v S'-čchuanu (27.3.-9.4.), poslal jsem Ču Kuangovi z Čcheng-tu dopis, na který mi on odpověděl 24. dubna (viz obr. 5). Informoval mě, že se v Pekingu účastní zasedání Všečínského shromáždění lidových zástupců a sdělil mi také název hotelu a číslo pokoje, kde ho mohu vyhledat. Oznámil též, že se 29. dubna chystá vrátit do Kantonu a napsal: "Budeš-li mít tuto neděli (26.4.) volno, můžeš za mnou přijít. Zatelefonuj ale předem", a dal mi číslo telefonu (3.0931/487).

Obr. 5 Ču Kuangův dopis J. Kolmašovi do Pekingu (24.4.1959).

Fig. 5 Zhu Guang's letter to Josef Kolmaš to Peking (24 April, 1959).

Tím naše styky v roce 1959 skončily. Obnoveny byly až za mého pracovního pobytu v pekingském Ústavu čínského jazyka (*Čung-kuo jü-jen süe-jüan*) Čínské akademie věd (22.10.1960 - 3.3.1961). V té době jsem pana Ču Kuanga, ale tehdy již ne jako primátora, ale jako pracovníka Úřadu pro kulturní záležitosti se zahraničím Ministerstva kultury ČLR (*Wen-chua-pu Tuej-waj wen-chua lien-luo-tü*, Bureau of External Cultural Affairs, Ministry of Culture), vyhledal. Naše setkání bylo krátké. Dověděl jsem se, že v mezidobí skončil s funkcí kantonského primátora a v novém úřadu vedl dokonce jakousi delegaci čínských kulturních pracovníků do zemí východní Afriky. Při zmínce o naší společné známé, sinoložce dr. Daně Kalvodové (1928-2003), vyslovil, pokud si vzpomínám, jakousi nepodloženou obavu, zda po tehdejších změnách ve vztazích mezi ČSSR a ČLR: *tcha neng-pu-neng cuo wo-men-te ti-žen?* ("nemůže se z ní stát náš nepřítel?").

A tím všechny mé styky s Ču Kuangem definitivně skončily. Až po letech jsem se v roce 1978 v *Žen-min ž'-pao* dočetl, že dne 9. března 1969 v Che-feji zemřel.

ČU KUANG - Básník

Představa vrcholného umění čínské literatury - čínská poezie - je spojena především s jejím žánrem v podobě čtyřverší *t'üe-t'ü* ("lomené řádky", broken-off lines) s 5 (*wu-jen*) či 7 (*čchi-jen*) slovy (slabikami).

Vrcholnou dobou tvorby *t'üe-t'ü* bylo období dynastií Tchang (618-907) a Sung (960-1279), kdy žili a tvořili takoví mistři verše, jako Wang Wej (699-750), Li Po (699-762), Tu Fu (712-770), Po Ťü-i (772-846) a za Sungů Su Š' (1036-1101), Chuang Tching-t'ien (1045-1105) a další. V psaní veršů *t'üe-t'ü* se pokračovalo i v dalších dobách až do nedávné současnosti, ale jen málokdy se dosahovalo takové virtuozity čtyřverší jako za doby Tchang a Sung.

Tchangská 5 či 7 slabičná čtyřverší, s obecným pojmenováním *t'in-tchi-š'* ("básně v novém stylu"), mají pravidly přesně určený půdorys, založený na střídavém zdůrazňování tzv. lomených a rovných slabičných tónů. Čínské slovo (slabika) v rovném tónu dosahuje zpravidla větší délky a tím i většího důrazu než slovo (slabika) v lomeném tónu.¹

Takový striktní větný půdorys neumožňuje ve čtyřverších o 20 (v případě *wu-jen t'üe-t'ü*) či 28 slovech (v případě *čchi-jen t'üe-t'ü*) jakoukoli rozvláčnost či "upovídánost", má-li být stručně a jasně, přímo telegraficky, bez zbytečných floskulí vyjádřen žádoucí obsah sdělení.

Příkladem zde buďž jedna z nejcitovanějších *wu-jen t'üe-t'ü* básní Li Poovo čtyřverší "Tichá noční dumka" (*Ťing-jie s'*), kterou otiskují v Ču Kuangově kaligrafii z roku 1956, kterou mi napsal na památku:

舉
牀
頭
前
望
明
明
月
月
光
低
疑
頭
是
思
地
故
上
鄉
霜

Obr. 6 Li Poovo čtyřverší "Tichá noční dumka" (*Ťing-jie s'*) v Ču Kuangově kaligrafii.

Fig. 6 Li Po's tetra-stich "Silent nocturnal thought" (*Jingyesi*) in Zhu Guang's calligraphy.

¹ Podrobněji o básních *t'in-tchi-š'* viz James Robert Hightower (1965), *Topics in Chinese Literature. Outlines and Bibliographies*. Harvard University Press, Cambridge, Mass. (Harvard-Yenching Institute Studies, Volume III), str. 69-71, případně v příslušné pasáži knihy Jaroslava Průška a kol. (1967), *Slovník spisovatelů Asie a Afriky II*. Odeon, Praha, str. 350-351 (rš).

Ťing-jie s'

1	2	3	4	5
čchuang	čchien	ming	jüe	kuang
i	š'	ti	šang	šuang
ťü	tchou	wang	ming	jüe
ti	tchou	s'	ku	siang

*Překlad slovo od slova:***Tichá noc myšlenka**

1	2	3	4	5
lůžko	před	jasný	měsíc	svit
pochybovat	je	zem	na	jinovatka
zvednout	hlava	vyhlížet	jasný	měsíc
sklonit	hlava	myslet	stará	ves

*Básnické překlady:*a) **Jaroslav Pšenička** (z roku 1902):*Myšlenka klidné noci*

Před mé lůžko luna vrhá ostré svoje světlo;
 chvíli v pochybách jsem, jíní nejiskří-li na zemi se.
 Zdvihám hlavu, hledím vzhůru k světlé luně,
 hlavu skláním pak a v rozpomínky nořím se na svůj domov.

b) **Bohumil Mathesius** (v letech 1923, 1939, 1949, 1988):*Poutník se probouzí v hospodě za noci*

Na bílém loži probouzím se tich,
 svítí to měsíc - či sem napad sněh?
 Pozvedám hlavu: hledím na měsíc,
 skláním ji: myslím na zem otců svých.

c) **Otakar Žižka** (z roku 1952):*V cizině*

Daleko v cizí krajině jsem ležel. Světlo měsíční
 chvělo se před mým lůžkem lesklé, stříbrné.
 Zvedl jsem hlavu. – Znovu myslil jsem,
 že je to jitřní rosa, jež se leskne tam,
 pak jsem však pochopil, že luna, luna je to jen...
 A smutně hlavu k zemi nakloniv,
 na domov vzdálený jsem vzpomínal.

d) **Jan Vladislav** (v roce 1976):

Myšlenka za tiché noci

Před lůžkem jasné luny zář je tak bílá
Že váhám – snad se to jíním zem zatřpytila
Pozvedám hlavu a na jasnou lunu hledím
Skláním ji, vzpomínka na domov hlavu nachýlila

e) **František Hrubín** (v roce 1978):

Za tiché noci

Zas probouzím se do bělostné noci.
Není snad celá země pod sněhem?
I zvedám hlavu: svítí jasný měsíc.
Skláním ji: myslím na svou rodnou zem.

f) **Jiří Franěk** (v edici Bohumil Mathesius, *Zpěvy staré Číny*, Československý spisovatel, Praha 1988, str. 21. Titul a text jako *sub b*)

g) **Ferdinand Stočes** (v knize *Li Po, Nebe mi pokrývkou a země polštářem*. Mladá fronta, Praha 1999, str. 118):

Tichá noc

Před mým lůžkem
luny třpyt.
Padlo snad náhle
stříbrné jíní?
Zvedám hlavu:
v úplňku měsíc.
Skláním ji a myslím
na rodnou zem.

h) **Jan Slavík** (překlad z roku 2007 publikovaný ve sborníku 31. mezinárodní konference Historie matematiky, Praha 2010):

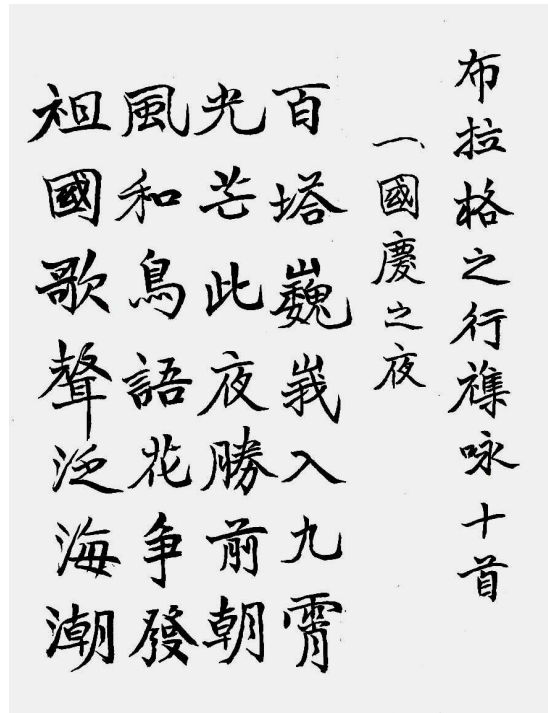
Myšlenka tiché noci

Před postel mi jasný měsíc svítí.
Divím se: na zemi že jíní mám.
Pozvednu hlavu, zřím jasný měsíc.
Skloním ji, na domov vzpomínám.

Deset různých popěveků na procházky Prahou (Pu-la-ke č' sing ca-jung š' šou)

Jak už řečeno výše, byl Ču Kuang básníkem a na památku svého pobytu u nás napsal na různá témata deset čtyřverší v tradiční básnické formě sedmislabičného *t'üe-t'ü* (*čchi-jen t'üe-t'ü*). Jako ukázka jeho myšlení a básnického ztvárnění jeho myšlenek v klasickém stylu

čchi-jen t'üe-t'ü budiž zde uvedena první báseň z cyklu v přepise a doslovném překladu jednotlivých veršů:

Obr. 7a "Předvečer státního svátku" (Kuo-čching č' jie).

Fig. 7a "On the eve of National Holiday" (*Guoqing zhi ye*).

Kuo čching č' jie

paj tcha wej wej žu t'iou siao
kuang mang cch' jie šeng čchien čao
feng che niao jü chua čeng fa
cu kuo ke šeng fan chaj čchao

Předvečer státního svátku

1	2	3	4	5	6	7
sto	věž	vznosný	vysoký	vstoupit	devět	oblak
záře	ostří	tato	noc	překonávat	dřívější	ráno
vítr	mírný	pták	hlas	květ	soutěžit	rozvíjet
předek	země	píseň	zvuk	plout	moře	vlna

Doslovný překlad Josefa Kolmaše:

V předvečer státního svátku

Sto věží vršících se do výše nebeské báně,
záře toho večera překonává včerejší ráno.
Větrný klid a zpěv ptáků soutěží v květu,
zpěv vlasti se rozlévá jako mořské vlny.

Poznámky: 1. *Pu-la-ke* = Praha; 2. *kuo-čching* = státní svátek; 3. *t'iou-siao* = nebeská báně; 4. *kuang-mang* = záře, aureola; 5. *cu-kuo* = vlast.

PŘÍLOHA

朱光

Ču Kuang

布拉格之行襍咏十首

Pu-la-ke č' sing ca-jung š' šou

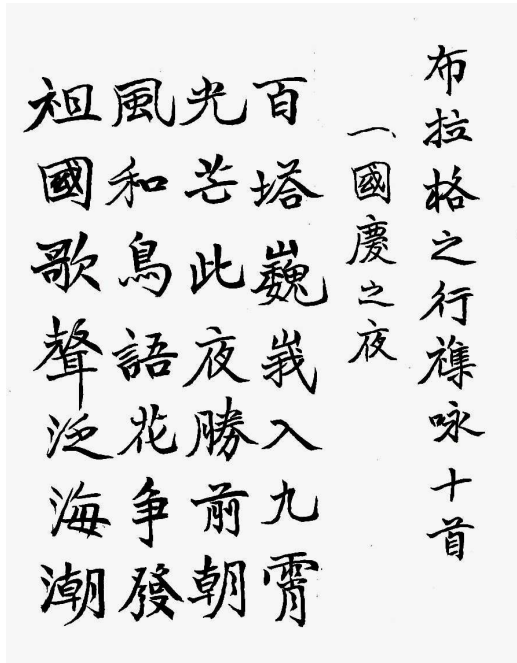
(Deset různých básní na toulky Prahou)

Vydal

JOSEF KOLMAŠ

Svatý Jan pod Skalou

2014

Obr. 7b "Předvečer státního svátku" (Kuo-čching č' jie).

Fig. 7b "On the eve of National Holiday" (Guoqing zhi ye).

1. KUO ČCHING Č' JIE

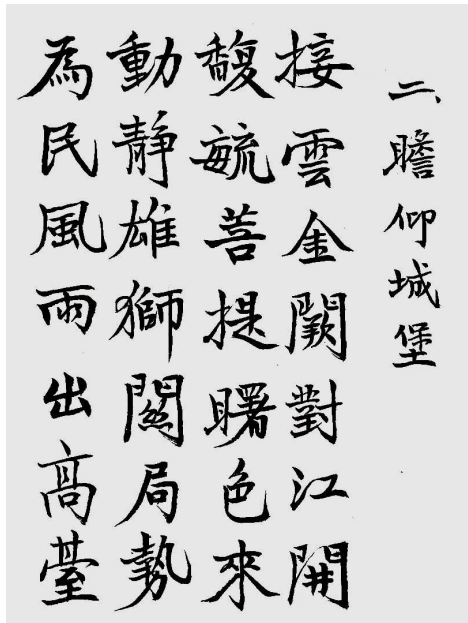
(Předvečer státního svátku)

paj tcha wej wej žu řiou siao

kuang mang cch' jie šeng čchien čao

feng che niao jü chua čeng fa

cu kuo ke šeng fan čaj čchao

Obr. 8 "Pohled na Hrad" (Čan-jang čcheng-pao).

Fig. 8 "View of the Castle" (Zhanyang chengbao).

2. ČAN JANG ČCHENG PAO

(Pohled na Hrad)

řie jün řin čchüe tuej řiang kčaj

fu jü pchu tchi šu se laj

tung řing siung š' kuan řü š'

wej min feng jü čchu kao tčaj

Obr. 9 "Procházka po slavném mostu" (Ming-čchiao sün-li).

Fig. 9 "Walk on the famous bridge" (*Mingqiao xunli*).

3. MING ČCHIAO SÜN LI

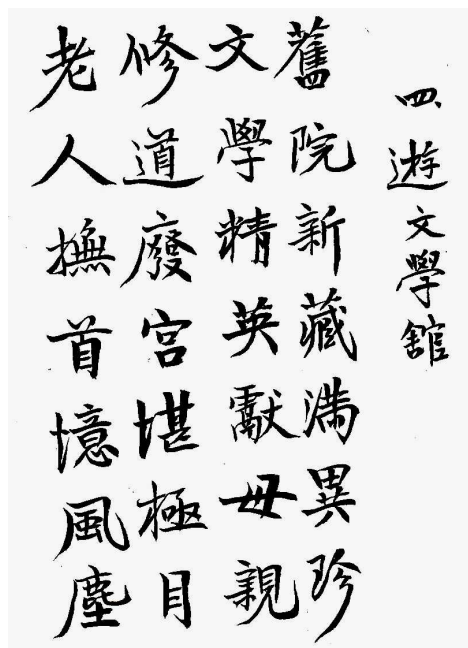
(Procházka po slavném mostu)

š' er ming čchiao wang š' čao

ti i kuang chuej čcha li čchiao

tu t'in chuan čchou čching jü lej

wo laj č' ču jung feng piao

Obr. 10 "Návštěva památníku písemnictví" (Jou wen-süe-kuan).

Fig. 10 "Visit of the Literature Memorial" (*You wenxueguan*).

4. JOU WEN SÜE KUAN

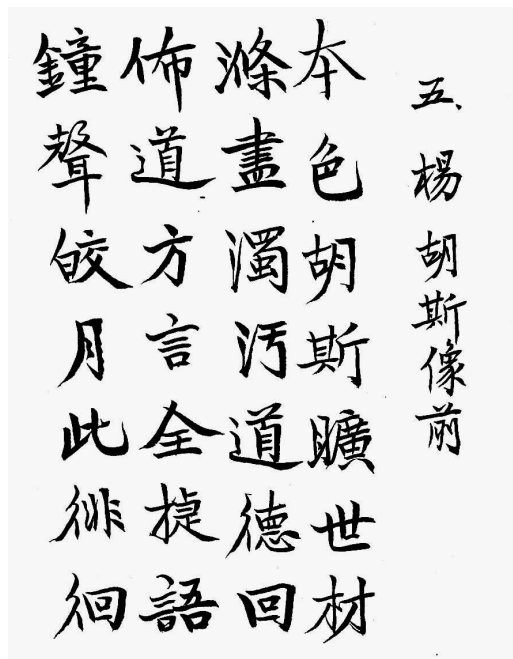
(Návštěva památníku písemnictví)

t'iou jüan sin cchang man i čen

wen süe t'ing jing sien mu čchin

siou tao fej kung kchan t'i mu

lao žen fu šou i feng čchen

5. JANG CHU S' SIANG ČCHIEN

(Před pomníkem Jana Husa)

pen se chu s' kchuang š' cchaj

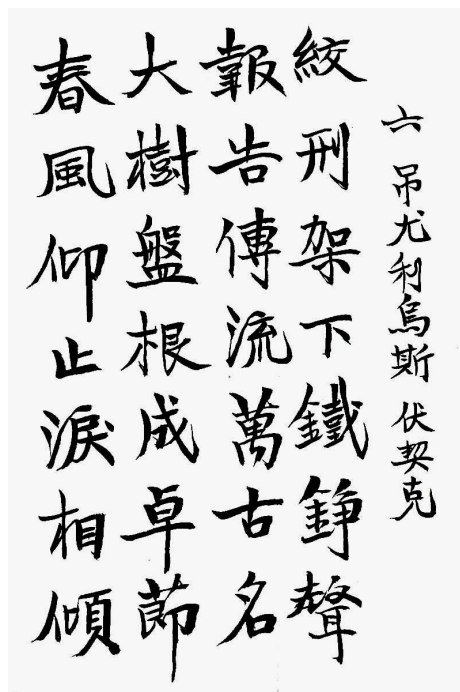
ti t'in čuo wu tao te chuej

pu tao fang jen čchüan t'ie jü

čung šeng t'iao jüe cch' pchaj chuej

Obr. 11 "Před pomníkem Jana Husa" (Jang Chu-s' siang čchien).

Obr. 11 "Before John Hus Monument" (*Yang Husi xiangqian*).

6. TIAO JOU LI WU S' FU ČCHI KCHE

(Truchlení za Juliem Fučikem)

t'iao sing t'ia sia tchie čeng šeng

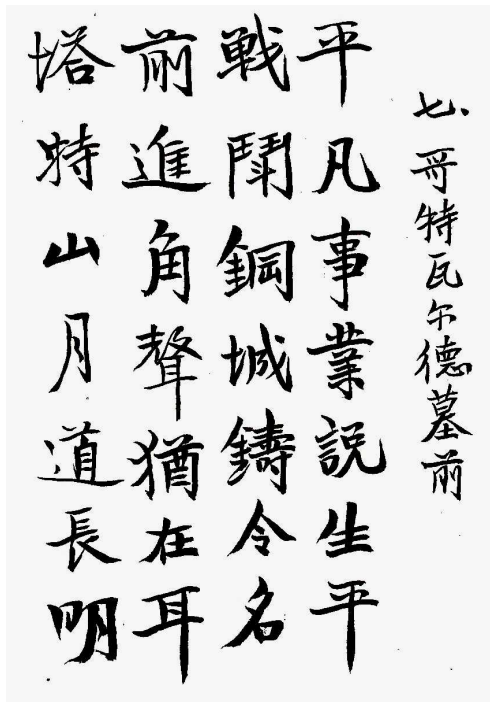
pao kao čuan liou wan ku ming

ta šu pchan ken čcheng čuo t'ie

čchun feng jang č' lej siang čching

Obr. 12 "Truchlení za Juliem Fučikem" (Tiao Jou-li-wu-s' Fu-čchi-kche).

Obr. 12 "Mourning Julius Fučik" (*Diao Youliwusi Fuqike*).

7. KE TCHE WA ER TE MU ČCHIEN

(U Gottwaldova sarkofágu)

pching fan š' jie šuo šeng pching

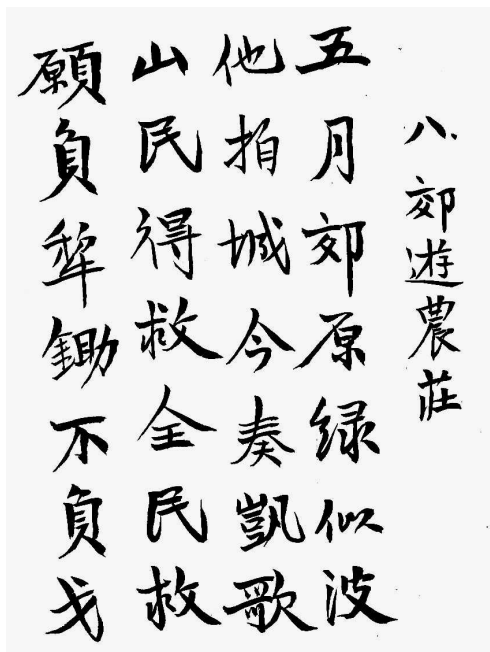
čan tou kang čcheng ču ling ming

čchien t'in t'üe šeng jou caj er

tcha tche šan jüe tao čchang ming

Obr. 13 "U Gottwaldova sarkofágu" (Ke-tche-wa-er-te mu čchien).

Obr. 13 "At Gottwald's tomb" (*Getewaerde muqian*).

8. ĤIAO JOU NUNG ČUANG

(Projížd'ka venkovem)

wu jüe t'iao jüan lu s' po

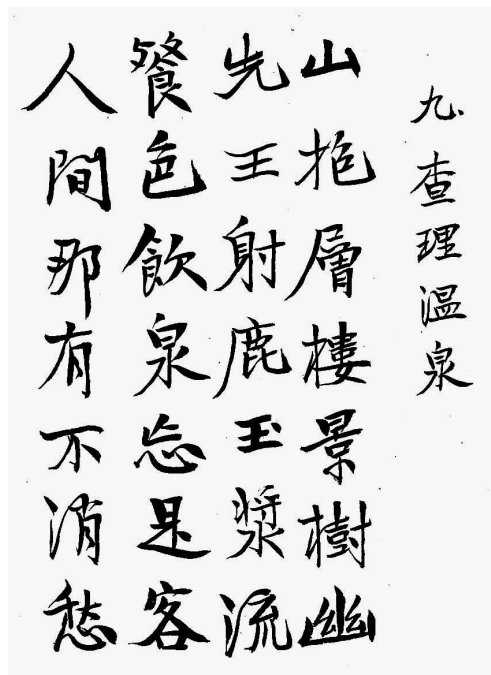
tcha pchaj čcheng t'in cou kchaj ke

šan min te t'iou čchüan min t'iou

jüan fu li čchu pu fu ke

Obr. 14 "Projížd'ka venkovem" (Ĥiao-jou nung-čuang).

Obr. 14 "Wandering in countryside" (*Jiaoyou nongzhuang*).

Obr. 15 "Karlovy teplé prameny" (Čcha-li wen-čchüan).

Obr. 15 "Charles' Hot springs" (*Chali wenquan*).

9. ČCHA LI WEN ČCHÜAN

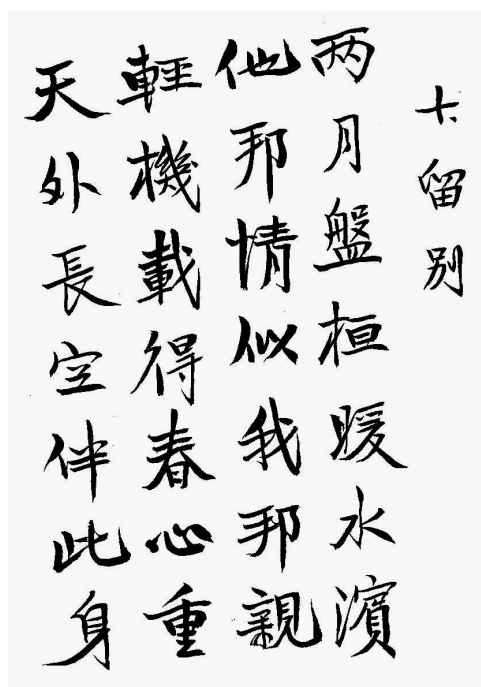
(Karlovy teplé prameny)

šan pao ccheng lou t'ing šu jou

sien wang še lu jü t'iang liou

cchan se jin čchüan wang cu kche

žen t'ien na jou pu siao čchou

Obr. 16 "Na rozloučenou" (Liou-pie).

Obr. 16 "A parting" (*Liubie*).

10. LIOU PIE

(Na rozloučenou)

liang jüe pchan chuan nuan šuej pin

tcha pang čching s' wo pang čchin

čchüan t'í t'í te čchun sin čung

tchien waj čchang kchung pan cch' šen